Stadskerk Nijmegen (OCP), 7 augustus juli 2022, 8e zondag van de zomer
voorganger: ds. Richart Huijzer (PKN))

[1e lezing: Jesaja 65,17 -25] (Nieuwe Bijbelvertaling)
17 Zie, ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.
Wat er vroeger was raakt in vergetelheid,
het komt niemand ooit nog voor de geest.
18 Er zal alleen maar blijdschap zijn
en groot gejuich om wat ik schep.
Ik herschep Jeruzalem in een jubelende stad
en schenk haar bevolking vreugde.
19 Dan zal ik over Jeruzalem jubelen
en mij verblijden over mijn volk.
Geen geween of geweeklaag wordt daar nog gehoord.
20 Geen zuigeling zal daar meer zijn
die slechts enkele dagen leeft,
geen grijsaard die zijn jaren niet voltooit;
want een kind zal pas sterven als honderdjarige,
en wie geen honderd wordt, geldt als vervloekt.
21 Zij zullen huizen bouwen en er zelf in wonen,
wijngaarden planten en zelf van de opbrengst eten;
22 in wat zij bouwen zal geen ander wonen,
van wat zij planten zal geen ander eten.
Want de jaren van mijn volk
zullen zijn als de jaren van een boom;
mijn uitverkorenen zullen zelf genieten
van het werk van hun handen.
23 Zij zullen zich niet tevergeefs afmatten
en geen kinderen baren voor een verschrikkelijk lot.
Zij zullen, met heel hun nageslacht,
een volk zijn dat door de HEER is gezegend.
24 Ik zal hun antwoorden nog voor ze mij roepen,
ik zal hen verhoren terwijl ze nog spreken.
25 Wolf en lam zullen samen weiden,
een leeuw en een rund eten beide stro
en een slang zal zich voeden met stof.
Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil
op heel mijn heilige berg – zegt de HEER.

[Evangelie: Lukas 12,32-40] (Nieuwe Bijbelvertaling)
32 Vrees niet, kleine kudde, want jullie Vader heeft jullie het koninkrijk willen schenken.
33 Verkoop je bezittingen en geef aalmoezen. Maak voor jezelf een geldbuidel die niet
verslijt, een schat in de hemel die niet opraakt, waar een dief niet bij kan en die door geen
mot kan worden aangevreten. 34 Waar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn.
35 Sta klaar, doe je gordel om en houd de lampen brandend, 36 en wees als knechten die
hun heer opwachten wanneer hij terugkeert van een bruiloft, zodat ze direct voor hem
opendoen wanneer hij aanklopt. 37 Gelukkig de knechten die de heer bij zijn komst wakend
aantreft. Ik verzeker jullie: hij zal zijn gordel omdoen, hen aan tafel nodigen en hen
bedienen. 38 Gelukkig degenen die hij zo aantreft, ook al komt hij midden in de nacht of kort
voor het aanbreken van de dag. 39 Besef wel: als de heer des huizes had geweten op welk
uur de dief zou komen, dan zou hij niet in zijn huis hebben laten inbreken. 40 Ook jullie
moeten klaarstaan, want de Mensenzoon komt op een tijdstip waarop je het niet verwacht.'

[overweging:]
Gemeente van onze Heer,

Wat een werkelijk schitterend visioen over een nieuwe hemel en een nieuwe aarde geeft Jesaja ons mee vanmorgen. Het is alsof China niet langer een bedreiging vormt voor Taiwan, alsof Rusland van harte vrede sluit met Oekraine. Het is alsof beurs gebutste ouders in het toeslagenschandaal het hen toegedane ongekende onrecht meer dan vergoed gekregen hebben. Alsof kabinet, burgers en boeren in eendrachtige samenwerking werken aan een vruchtbare aarde en alsof de aarde recht wordt gedaan en niet wordt uitgeput. Want zie, ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. En aan wat vroeger was zal niet meer gedacht worden. We zullen huizen bouwen en bewonen, wij zullen wijngaarden planten en de vrucht daarvan eten. Het komt goed. Dat is nu echt een verhaal waar we behoefte aan hebben. Maar komt dat visioen vanzelf naar ons toe? Is het een kwestie van onze tijd uitzitten en stilletjes wachten op Gods ontferming, zoals we gezongen hebben?

In de tekst van het visioen zit tegelijkertijd verborgen wat ons in de weg staat om dit visioen te bereiken. Want laten we eens inzoomen op de tekst. 'Zij zullen huizen bouwen om die te bewonen'. Dus niet 'zij zullen huizen bouwen om daarin te beleggen of daarin zoveel mogelijk mensen te laten wonen die exorbitante huren moeten betalen'. En laten we eens verder lezen. 'Zij zullen niet bouwen opdat een ander er in wone.' Dus niet bouwen met winstbejag. Wat staat er nog meer 'Zij zullen niet planten opdat een ander het ete'. Hoezeer geeft dat te denken. Er staat niet 'je plant zoveel mogelijk en je sleept dat voedsel de halve wereld over in een winstgevend exportmodel'.

Ergert u zich al? Aan mijn simplistische uitleg van de Heilige Schrift? Kan het niet wat genuanceerder? Dat zou ik graag willen maar Jesaja is lastig vanmorgen. We hebben net ingezoomd op delen van de tekst. Laten we nu eens uitzoomen. Misschien helpt dat. Dat 65e

hoofdstuk uit Jesaja. Waardoor wordt dat eigenlijk omringd? Wat is de context? Dan slaat ons de schrik pas echt om het hart. We lezen van een zwaar teleurgestelde JHWH. Hij spreekt Zich uit: 'Te raadplegen was ik voor hen die naar mij niet vroegen. Te vinden was ik voor hen die Mij niet zochten. De ganse dag breidde ik mijn armen uit naar een opstandig volk dat volgens eigen overleggingen wandelde op een weg die niet goed is.' Hier horen we de keerzijde van het visioen dat we vanmorgen gelezen hebben. Wie onrecht doet zal Ik niet sparen zegt de Eeuwige 'Ik zal U voor het zwaard bestemmen en gij zult allen moeten neerknielen om geslacht te worden, omdat Gij niet geantwoord hebt toen ik riep en niet gehoord hebt toen ik sprak, maar gedaan hebt wat kwaad is in mijn ogen en verkozen hebt wat Mij mishaagt'. Dat is Jesaja 64, vlak voor de prachtige tekst van het visioen dat we vanmorgen hebben gelezen ……. Nu hebben we ingezoomd en uitgezoomd en het werd stil in ons hart, dat altijd een weerwoord heeft. Maar nu even niet. Want we weten wat hier gezegd wordt en wat dan met ons eigen handelen en denken te maken heeft. We weten het.

Laatst maakte ik met een vriendin van mij een lange wandeling. De omgeving was prachtig maar de zon klom al snel hoger en hoger en het werd warmer en warmer. We hadden ons wel goed voorbereid en we wisten dat ergens halverwege een herberg zou zijn waar we ons zouden kunnen verfrissen op onze tocht. Maar het duurde en duurde maar voor we daar aankwamen. We begrepen het niet. Toen we iemand aanhielden om de weg te vragen bleken we verdwaalden ver van een pleisterplaats. De menselijke zwakheid kwam boven. De voeten deden pijn. De mooie omgeving zagen we nauwelijks meer. Het eten dat we nog bij ons hadden was op. We raakten aan onze grenzen. De wandeltocht werd afzien. We dachten het goed te doen maar deden dat niet.

Ik moest aan deze wandelervaring denken naar aanleiding van de tekst uit Lucas, die we gelezen hebben. Daar lezen we van een schat die nooit opraakt. Wat zou dat geweldig zijn geweest op onze wandeling dacht ik. Als je altijd zou kunnen putten uit een voorraad energie en leeftocht die nooit op zou raken en als je, je altijd goed zou kunnen oriënteren zonder verdwaald te raken. Lucas leert ons hoe dat moet. We moeten dan vreemd genoeg onze bezittingen verkopen om aalmoezen te geven. En tegelijk met die handeling moeten we leren te wachten op de Heer die komt. Hoe contra-intuïtief is dat om een schat te bezitten die nooit opraakt door juist weg te geven wat je hebt. Hier zien we een meerdimensionaal perspectief. Het gaat niet alleen om wachten maar ook om handelen. De oriëntatie op het Koninkrijk van God houdt in dat je leeft vanuit een dubbelperspectief. Enerzijds handelen. Een handelen dat bestaat uit breken en delen. En anderzijds vertrouwen op de Heer die komt. De wachters van de tijd, dat zijn mensen die in verwachting van de komst van de Heer de tafel klaarmaken om te delen. Ons handelen moet gericht zijn op de zorg voor elkaar en de wereld. Wie dat doet raakt niet verdwaald. Dat vergt enerzijds een zekere onbekommerdheid om de toekomst. Want het is De Eeuwige die ons op het spoor houdt van Zijn Koninkrijk dat komt. En het vraagt anderzijds van ons waakzaamheid en alertheid voor de noden van de ander. Dat vergt een inrichting van de samenleving die gericht is op breken

en delen. Geen huizen bouwen om winst te maken maar om in te wonen. Geen voedsel verbouwen om de aarde over te slepen maar om te eten wat je nodig hebt. Dan komt het visioen van Jesaja dichterbij.

Met deze oriëntatie van het visioen van Jesaja in ons hoofd kan ieder van ons haar of zijn eigen leven bezien. We weten zelf het beste hoe we in onze eigen situatie kunnen breken en delen. Dat heeft te maken met trouw en met gerechtigheid. Met het navolgen van die onvergetelijke Medemens, die ons roept om in Zijn voetspoor aan gevangenen verlossing te melden en aan armen het Koninkrijk te brengen. En om vrede te smeden in onze eigen kring van kennissen en vrienden. Om zo het Verhaal van de Levende door te geven.

Daar hebben we elkaar voor nodig om dat vol te houden. Daarom zijn we kerk. Daarom zijn een gemeenschap waarin we het breken en delen samen beleven. Als wij dat doen en tegelijkertijd bidden om de komst van de Heer dan ontwaakt de schepping uit haar betovering. Op weg naar het land van vrede en recht.

Amen.

Richart Huijzer, rhuyzer@telfort.nl

Amen